

grafoman

Plesové vydání 2020

Právě teď, kdy čtete tyto řádky, se kolem vás odehrává něco zcela mimořádného. Ta spousta lidí, jimiž jste obklopeni a kteří jsou oděni do nádherných šatů, si našla v dnešní uspěchané době volný večer, kdy zapomene na všechny své všední i nevšední starosti a užije si kouzlo tohoto plesu, za jehož zrealizováním stojí mnoho práce a jenž je jako stvořený k tomu, abyste na chvíli zpomalili a bavili se.

Dlouho jsme přemítali na tím, jak téma plesu Per aspera ad astra – Přes překážky ke hvězdám uchopit. A vzhledem k tomu, že nejsme astronomové, astrologové a samotné „astro“ je nám na míle vzdálené, tak od nás nic podobného ani nečekejte. Jsme parta mladých studentů, kteří se rozhodli vydáním, jež nyní třímáte v rukou, přispět na dobrou věc. Výtěžek půjde strakonické Kotvě, domovu se zvláštním režimem, který byl založen během minulého roku a na nějž jste i vy, čtenáři, pořízením našeho časopisu přispěli.

Při pohledu na noční oblohu se svět na chvíli zastaví. Naši předkové věřili tomu, že každý máme na nebi svou vlastní hvězdu a v momentě, kdy padá, nás někdo opustil. Dnes již neznám nikoho, kdo by něčemu podobnému věřil, nicméně si myslím, že hvězdy budou naši pozornost přitahovat vždy. A proto až půjdete odsud domů, zvedněte na okamžik hlavu a nechte se aspoň na vteřinu okouzlit těmito tajuplnými světly uprostřed temné noci.

Jménem celé redakce vám přeji hezkou zábavu.

Barbora Kůtová, šéfredaktorka

- 3.....Hvězdné pokrmy a nápoje na plesech (Klára Šebestová)
- 5.....Příběh Michelinské hvězdy (Klára Divišová)
- 6.....Alkohol na společenských akcích (Marie Radová)
- 7.....Plesová dávka poezije – speciál (Barbora Kůtová)
- 8.....Přes překážky ke hvězdám (Zuzana Vodáková)
- 9.....Čtyři živly horoskopu (K. & K. Krejčovy)
- 11.....Per aspera ad astra (Klára Divišová)
- 12.....Asgardie (Kristýna Kokrdová)
- 13.....Příběh Vincentovy Hvězdné noci (Julie Šišková)
- 16.....Čapkovice poetická chvílka (L. & T. – bratři Čapkové)
- 17.....Hvězdné plesy (Oksana Dorosh)
- 18.....Rozhovor s RNDr. Vojtěchem Žílou (V. Bendová & K. Kokrdová)
- 20.....Křížovka (M. Radová & T. Kučerová)
- 21.....Přes překážky ke hvězdám a jiné – v ilustracích (Barbora Bačová, Barbora Kůtová a Libor Staněk)

Hvězdné pokrmy a nápoje na plesech

Klára Šebestová

Každý má své oblíbené koktejly nebo chuťovky, bez kterých si večírek či party jednoduše neumí představit. Podle mě ale málokdo z vás ví, jaké nápoje si zaslouží pozornost reflektorů, neboť je usrkávají jen milionáři, nebo jak jsou podávána jídla na nejznámějších světových plesech. Tímto bych vám chtěla představit ty nejzajímavější z nich, které zaujmou ať už svou cenou, nebo pozoruhodným složením.

Určitě byste neuhodli, jak si někteří labužníci dokáží ochutit svůj drink. Jako první se seznamte s bezkonkurenčně nejdražším koktejlem. Jeho vysoká cena není až tak způsobena kvalitou či stářím alkoholu, rapidně ji však navyšuje malý klenot, který v něm plave. Ano, do koktejlu The Diamonds are Forever Martini, jak už samotný název napovídá, se přidává jednokarátový diamant. Ti, jimž jejich finanční stav dovolil požádat číšníka o drink za půl milionu korun, smočili svůj jazyk v Grey Goose vodce a čerstvé citronové šťávě. Koktejl je raritou i díky tomu, že jediným místem, kde je k dostání, je japonský hotel The Ritz-Carlton.

Dalším na seznamu nejdražších je nápoj, který jste si dříve mohli objednat i v některých pražských podnicích. Zkušený barmani smíchali druh kořeněného rumu jménem Angostury datovaného do minulého století s vyžralou kanadskou whisky ještě o století starší, správnou chuť dodalo Martini speciální edice a drink byl doplněn ledem přímo z ledovců. Tento koktejl by vás pak vyšel na necelých 20 tisíc korun.

Už se vám sbíhají sliny při pomýšlení na požitky života bohatých? Abyste nesmutněli, přidám nápoje, které se sice neblýskají hodnotou, zato se ale setkaly s velkou oblíbeností. Svě chuťové buňky můžete potěšit drinkem poprvé vyrobeným v kubánském městě Daiquiri, odkud pochází i jeho název. Původně se jednalo o kvalitní kubánský bílý rum dochucený sladkým sirupem a plátkem limetky, samozřejmě nechyběly drcené kostky ledu. Dnes nabízejí tento alkoholický nápoj snad v každém baru a u lidí je velmi populární.

Třicátá léta dala příležitost zrození míchaného nápoje Tequila Sunrise. Drink původem z Ameriky připomíná svým vzhledem východ slunce. Z této podobnosti vyplývá tedy i jeho název. Získat ho můžeme smícháním Tequily, pomerančového džusu a grenadiny. Nápoj je oblíbený spíše mezi dámami.

V USA vznikl i drink o velmi jednoduché přípravě, avšak nezaměnitelné chuti. Smícháním pomerančového džusu a šampaňského v poměru 1 : 1 získáme takzvanou Mimosu. Koktejl se nejčastěji servíruje svatebčanům nebo k jídlům typu brunch.

Aby nám žaludek nezůstal jen tak plavat na vodě, přidám favority na seznamu hvězdných jídel.

Pomineme-li nejdražší lanýž, druhým pokrmem v Guinnessově knize rekordů je nejdražší dezert na světě. Pudink Lindeth Howe v hodnotě 816 tisíc korun nám jako svou specialitu nabídne pouze britský hotel Lindeth Howe Country House. Tamní kuchaři kombinací vzácné belgické čokolády a drahého kaviáru docílí honosně vypadajícího dortíku. Zdá se vám tato kombinace nechutná? Mnozí na tuto chuť vzpomínají po celý život s jiskrami v očích.

Skoro 30 různých druhů čokolády spojených ve zmrzlině The Frozen Haute Chocolate s posypkem doslova ze zlata můžete ochutnat pouze v New Yorku. Tato dobrůtka vás však přijde na 600 tisíc korun, ale omamná chuť těch nejvzácnějších druhů čokolád za to jistě stojí, nemyslíte?

Přijde vám, že pizza je jídlo nižší majetkové třídy? Tak to se pletete, i tento pokrm si zbohatlíci vylepšili. Pizza nesoucí jméno Ludvíka XIII. je doplněna drahými surovinami, jako jsou luxusní kaviáry nebo vzácný druh krevet. Tým specialistů vám tuto placku kruhového tvaru připraví za necelých 300 tisíc.

Ted' už ale přejdeme k tipům, aby i třeba váš večírek zazářil hvězdným občerstvením.

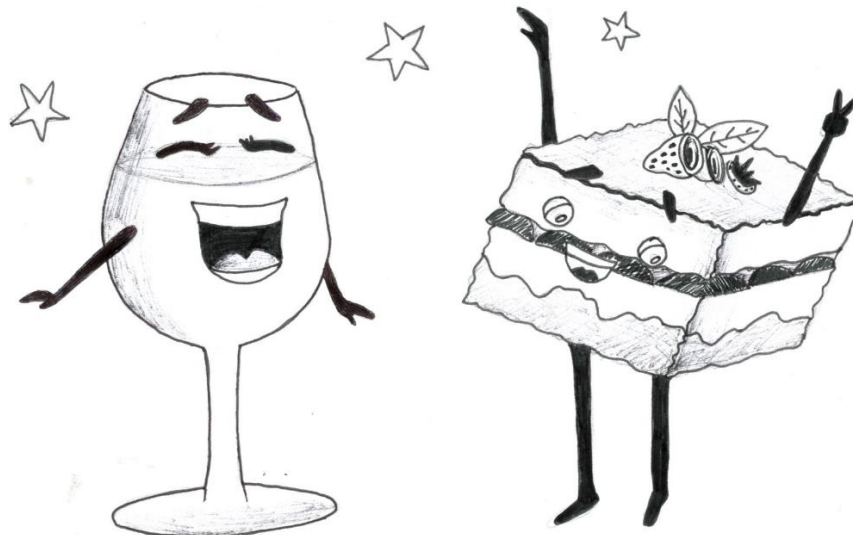
Jednohubky, které vypadají spíše jako dílo šéfkuchaře, zvládnete i vy. Rozkrojené broskve obalené slaninou a ogrilované spolu s lístkem bazalky můžete servírovat již po krátké přípravě. Překvapí vás sladká chuť vyžralého ovoce a zároveň pikantní nádech slaniny.

Šneci z listového těsta jsou klasikou každé sešlosti, ale co takhle zazářit tortillovými rolkami. Zde nastává i prostor pro kreativitu, jemné těstíčko totiž můžete naplnit čímkoliv. Zda si vyberete smetanový, nebo tomatový základ, je pouze na vás. Přidání šunky, sýru a bylinek je zaběhlou tradicí, zkuste tedy přijít s vlastní variantou a okouzlete své hosty.

Máte-li doma zásobu párátěk, tak musíte být určitě milovníky pečivových jednohubek. Jejich přípravu všichni známe, ale variant, co na kolečka pečiva dát, je opravdu mnoho. Nejoblíbenější se ale stala pomazánka s kousky bylinek, šunka a plátek zeleniny. Nebo je tomu u vás jinak?

Ted' už konec o jednotlivých pochoutkách. Abych obohatila i ty, kteří se moc nezajímají o plesové dění ve světě, přihodím pár informací o nejznámějších plesech.

Ten nejvíce okouzující ples, na který si můžete vstupenku zakoupit i vy (její cena se však pohybuje mezi 1800 až 12 000 Kč), se koná ve vídeňském císařském paláci. Tahle noblesní tanečnická se koná na Silvestra. Hosté se díky velkolepému programu nikdy nenudí, živá hudba a divadelní vystoupení vystřídají i dýdžejové hrající do časných ranních hodin. Jako

návštěvník se však musíte obléct dle daného dresscodu. Přivítají vás skleničkou šampaňského a nabízí i možnost vegetariánské gala večere.

Také předávání Oscarů je vždy zakončeno večírkem. Zajímá vás, co si na něm dopřávají hollywoodské hvězdy? Celebrity mají jazýček stejný jako my, jako občerstvení tak můžeme čekat i jednodušší jídla. Rády si pochutnávají

například na čokoládovém fondánu. O tomto malém dezertu asi povědomost máte, jedná se o kruhový dortík, jehož obsah se při rozkrojení vylije na talíř. Na večerním menu, které se každý rok mění, se objevují i složité pokrmy jako pikantní tatarák z tuňáka modroploutvého, nebo okořeněná krátká hovězí žebra z masa skotu plemene Wagyu. To, že si hvězdy potrpí na luxus,

nám dokazuje fakt, že každých 8 vteřin je otevřena láhev Piper-Heidsieck. Jedná se o kvalitní šampaňské vyráběné v Remeši, ročně toto vinařství produkuje až 5 milionů lahví. Za celý ples je jich vypito až přes tisíc.

Zaujalo vás některé z nejdražších pití světa, nebo začínáte šetřit na vstupné vídeňského plesu? Ať už vás uchvátilo z výše uvedeného cokoliv, doufám, že nezruinujete rodinný rozpočet touhou svůj vysněný pokrm ochutnat. Kulinařským nadějším přeji, aby i jejich dílo bylo hvězdné!

Příběh Michelinské hvězdičky

Klára Divišová

Rok 1888, Francie. Tehdy dva bratři André a Édouardo převzali krachující firmu Michelin (na výrobu pneumatik pro bicykly, později i automobily) po svém otci. André, který chtěl podpořit autoturismus, ve prospěch své a bratrovy firmy v roce 1900 vydává první výtisk Michelinova průvodce. Ten nejprve obsahoval jen adresy benzínových pump, autoopraven, informace o cenách paliv atd. Později do něj přidal také údaje o restauracích a v roce 1926 se u těchto jím preferovaných podniků začaly objevovat hvězdičky.

Po Andrého smrti se stal z jeho šikovného nápadu velmi oblíbený trend. Z Francie se pak tento průvodce a jeho systém oceňování třemi hvězdami rozšířil do celého světa, hlavně do západní Evropy. Za 130 let se vůbec nezměnil – z více než 12 zemí jsou vybírány ty nejlepší podniky s nejvytříbenějšími pochoutkami a následně hodnoceny hvězdičkami od jedné do tří. Společnost Michelin zaměstnává několik kritiků, kteří každých 18 měsíců navštěvují všech 4000 ohodnocených restaurací, aby zůstal zachován standard hodnocení. Přestože jsou michelinské hvězdy pro většinu kuchařů největší metou v kariéře (asi jako první místo v olympiádě pro sportovce), najdou se i tací, kteří se nechají dobrovolně vyškrtnout ze seznamu. Ocenění s sebou totiž nese veliký tlak a očekávání.

V Praze svou hvězdu obhájily hned dvě restaurace: La Degustation Boheme Bourgeoise, kterou vede šéfkuchař Oldřich Sahajdák, jenž nabízí jídla s předobrazem v tradiční kuchyni a hledá inspiraci hlavně v přírodních cyklech i v přirozeném vztahu surovin. Druhou si obhájil Field, restaurace, již vede Radek Kašpárek. Je fanouškem moderní kuchyně, potrpí si na jídla s výraznou chutí a jeho pojetí pokrmů je velmi neočekávané. Nechte si chutnat.

Alkohol na společenských akcích

Marie Radová

Alkohol bývá spojován s oslavami a plesy od nepaměti, ne každý však ví, jak k němu správně přistupovat při formálních událostech. Neuškodilo by tedy připomenout si pár zásad z etikety vztahujících se k tomuto tématu. Jak pravil římský filosof Lucius Annaeus Seneca: „Opilost není nic jiného než dobrovolné šílenství!“

1. Abstinent se sklenkou šampaňského

Ani abstinent by se neměl ostýchat přijmout takzvanou „skleničku na uvítanou“.

Nechceme přece urazit hostitele. Nápoj nemusíme při přípitku vypít, vlastně ho ani nemusíme ochutnat a napítí stačí jen předstírat. Samozřejmě náš hostitel by měl s přítomností abstinentů (z náboženských nebo odlišných důvodů) počítat a měl by to respektovat.

2. Důkladný výběr

Vždy se snažíme vybrat si ten nejkvalitnější alkohol. To však ještě neznamená, že musíme vyzkoušet

všechny druhy jen proto, že nás na ně někdo pozval a tím pádem máme vše zadarmo. Také bychom si měli dávat velký pozor na míchání, jelikož už více než tři skleničky vína většinou bývají rizikem a kombinace s jinými typy alkoholu není ideální.

3. Nezapomínejme na to, že jsme sem nepřišli s úmyslem se opít

Na společenskou událost jsme se přece nedostavili kvůli konzumaci opojných nápojů nebo kvůli dobrému jídlu. Jsme tu proto, abychom se bavili s druhými lidmi, a výborné občerstvení jenom dotváří atmosféru celé akce.

4. Čas k odchodu

Když máme již trochu připito, často se nám zdá, že po jedné sklenice navíc se budeme cítit ještě mnohem lépe. Právě tento okamžik je však nejlepším časem k odchodu. Nezapomínejme, že dobrá pověst je víc než dobrá zábava.

5. Ťukání šumivým vínem

Ve francouzské Versailles se kdysi zpravidla neřukalo. Důvodem byly sklenice, jež byly obvykle vyrobeny z křišťálu, a všichni přítomní se báli poškození. Dnes už je to jinak, ale musíme si dávat pozor na to, že se ťuká jen vínem a sektem, nikoliv pivem.

Plesová dávka poezije – speciál

Barbora Kůtová

Psaním básní se prý neuživím, tak je vydám (aby se neřeklo) aspoň tady. Kdyžtak si tuhle stránku vytrhněte, aspoň budete mít doma čím topit.

Lampová alej

Bloudím v aleji lamp,
jež odhalují druhou tvář
spícího města.
Noc je dlouhá
a s pachutí mojita na jazyku
vzpomínám na včerejšek
a lapena nemotorností
neustále zakopávám.

Snová záležitost

Opilý sen lační po pozornosti.
Už aby byl den
a on vyprchal – kamsi.
Jen tak se však neodludí.
Mám otevřené oči,
a přesto sním.
Je to k zbláznění.

Tanec v kruhu

Bezcitné plameny
svíjejí se, naříkají.

Jejich slzy mění se v jiskry,
jež klopýtají
až k neslyšícím hvězdám.

Nevinný valčík
mění se v žár.
Sežehne všelicos,
zbyde jen uhlíků pár.
Plameny života a smrti
točí se v kruhu.
Zvítězí jeden.
Nedá se to zvrátit.

Přes překážky ke hvězdám

Zuzana Vodáková

Když jsem měla Grafomana pod svou rukou, měla jsem nutkání provést něco, co tu ještě nebylo. A tak jsem udělala pár rozhovorů se slavnými osobnostmi. Když se na to podívám zpětně, přijde mi to hezky úsměvné a mladistvě naivní, ale hlavně to byla skvělá zkušenost, která mi ukázala, že můžu udělat cokoli, když budu chtít a když pro to udělám vše – sama se tomuto výroku potutelně chechtám, protože je to velmi laciná fráze, ale ony se některé věci opakují odůvodněně.

První vlašťovkou této etapy byl Ladislav Zibura. Začala jsem co možná nejprofesionálněji a napsala mu zprávu na Facebooku. Při samotném rozhovoru byl velmi vstřícný k mým chybám, kterých bylo mnoho, protože jsem o interview nevěděla vůbec nic, kromě informací, které jsem našla na WikiHow. U otázek často zapomínal, na co jsem se ho zeptala, a sám sebe usměrňoval, což je asi, jako kdybyste šli venčit psa a on si sám držel vodítko. Vždy, když se opravil, dodal, že včera nějak více pil a že se moc omlouvá. Pro mě to byl v tu dobu jeden z nejsilnějších zážitků a byla jsem velmi překvapená, že byl milý, protože všechny své představy o celebritách nebo slavných lidech jsem čerpala z amerických filmů.

Další v pořadí byl Tomáš Klus, který měl být hvězdou jarního vydání 2019. Opět jsem začala co nejprofesionálněji zprávu přes Facebook, protože jsem nevěděla (a stále víceméně nevím), kde brát oficiální kontakty. Z jeho profilu mi odepsala PR specialista a dala mi telefon na jeho manažera. Jeho manažer byl opět vstřícný, dost možná proto, že si myslel, že mi je zhruba 13 let. Když jsme se po velmi roztrhané komunikaci dohodli na termínu, přišla jsem do našeho Kulturního domu a bylo mi sděleno, že „Tomášovi je blbě a asi se koncert zruší“.

Když nakonec přijel asi hodinu před začátkem koncertu a byl rád, že vůbec stihl zvukovou zkoušku, bylo po všem. Jako „odškodné“ jsem dostala lístek zdarma a příslib, že se domluvíme na jindy. Jindy bylo konkrétně v půlce srpna, když byl v Plzni Létofest. (Tomáš Klus a Cílová skupina asi týden po koncertu ve Strakonících měli turné na Slovensku a taky v Londýně.) Když jsem v Plzni u vrátnice Létofestu vysvětlovala, že „jdu dělat rozhovor s Tomášem Klusem a přijde si pro mě jeho manažer“, byla to ta nejvtipnější věc, co mohla ochranka slyšet. „A jak se ten manažer jmenuje?“ „Jakub.“ Naštěstí vše dobře dopadlo a já interview udělala v backstagi, zatímco zvučil zpěvák, který šel po něm, a zatímco jeho basák naproti nám večerel.

O prázdninách jsem pak měla volný týden a přemýšlela, co zajímavého bych mohla dělat. Jelikož mívám o volných dnech čas číst noviny, trávila jsem léto s Respektem. V tu dobu začal vycházet i jejich podcast a já tak nějak tušila, že by to mohlo být zajímavé setkání. Tentokrát jsem napsala e-mail a do dvou dnů mi přišla

kladná odpověď společně s pozváním do redakce. Opět jsem si vychutnala moment, kdy jsem stála ve Foru Karlín (což je obrovský komplex, kde mimo jiné sídlí třeba i DVTV nebo Hospodářské noviny) a říkala recepční, že jdu udělat rozhovor s panem Taberym. Jelikož už to nebyl náš kulturák ani pivní set na festivalu, musela jsem ukázat občanský průkaz a dostala kartičku, díky které mě pustily turnikety. U těch mě vyzvedla editorka, která mě dovedla do kanceláře šéfredaktora.

Pravdou ovšem je, že zajímavý člověk nerovná se slavný člověk. Když jsem dělala rozhovor s Pavlem Drdelem, zakladatelkou Bezinky nebo místním soudcem, uvědomila jsem si, že mi to vše sdělují s obrovskou vášní a zapálením – nemyslím si, že by kdokoli z výše zmíněných byl otrávený, naopak jsem zpětně až zaskočená jejich vlídností – a to se počítá úplně stejně a možná i víc než počet rozhovorů na internetu, sledovatelů na Instagramu, bulvárních článků nebo čehokoli, co si lidé spojují se slávou. A o tom podle mě rozhovory jsou, o předávání energie, nalézání zajímavých lidí a sdílení hodnotných myšlenek, které by možná jinak upadly v zapomnění.

Čtyři živly horoskopu

K & K Krejčovy

V následujících řádcích se vám pokusíme přiblížit čtyři hlavní skupiny horoskopu. Někdo příznivcem astrologie je, někdo není, berte tedy prosím tento článek trochu s odstupem a spíše pro pobavení.

Ohnivá znamení

Právě oheň vládne znamením Berana, Lva a Střelce. Obecně jde o lidi temperamentní, společenské, spontánní, energické. O lidi, kteří žijí dneškem a dokáží vést skupinu. Často však zapomínají myslet na city ostatních a někdy mohou vystupovat jako arogantní, sebestřední a netrpěliví. Rozhodně nepatří ke klidným povahám, ba naopak. Jsou velice výbušní. Daleko větším problémem je však to, že nejdříve konají a až poté myslí, což dosti vysvětluje jejich nepromyšlené, ztřeštěné činy. Takže "ohniváci", nejdřív myslet, až pak dělat. Vždyť to znáte, dvakrát měř, jednou řež.

Zemská znamení

K živlu země se vážou znamení Býka, Kozoroha a Panny. Jde o typ lidí, kteří neradi riskují, což znamená, že se rozhodně neženou do ukvapených či překotných plánů. Mají rádi pocit jistoty, bezpečí. Obvykle bývají velice spolehliví a realističtí. Vždy nazývají věci pravým jménem a nedělají si žádné iluze. Svou představivost raději ukrývají a zabývají se spíše věcmi, které mohou vidět a slyšet, na které si mohou sáhnout. Avšak tato neustálá kontrola a opatrnost pro ně nemusí znamenat vždy to nejlepší. Takže pokud někdo patříte právě do této skupiny, možná byste si měli dát někdy pauzu, uvolnit se a nechat věcem volný průběh.

Vzdušná znamení

Blíženci, Váhy či Vodnáři náležejí ke skupině vzdušné. Jsou veselí, přátelští, aktivní a komunikativní. Můžeme je označit za velmi cenné členy rodiny, jelikož často zastávají funkci tlumočnicka nebo vyjednávače. Stejně jako vzduch se tito lidé vznášejí nad zemí a je pro ně někdy velice obtížné vrátit se nohama zpět na zem. Jejich hlavním problémem jsou však jejich city. Pro tyto lidi je totiž neskutečně těžké otevřít se ostatním a tím jim prozradit své pravé já.

Vodní znamení

Čtvrtou skupinou, a tedy i poslední, jsou znamení vodní. Mezi ně řadíme Štíra, Raka a Ryby, jež se vyznačují svou citlivostí a empatií. Tito lidé se řídí především svou náladou, což někdy nemusí dopadnout úplně dobře. Dokáží se vcítit do druhých a vždy se s každým snaží vycházet co nejlépe. Jejich problémem je však fakt, že často bývají náladoví a vše si berou osobně, což jim může dosti ublížit. Z tohoto důvodu bychom vám neradily, abyste někoho z nich jakýmkoliv způsobem ranili, protože tato znamení nezapomínají a je pro ně velmi těžké odpustit.

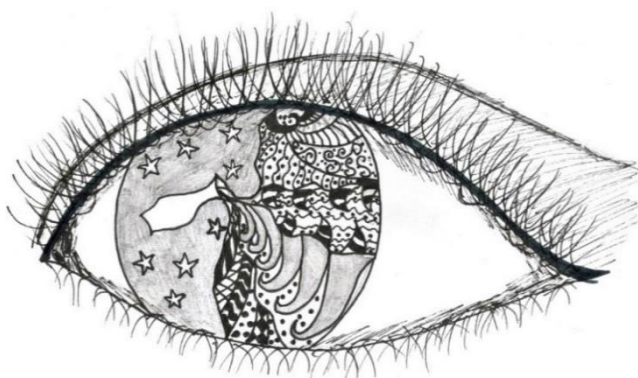
Per aspera ad astra

Klára Divišová

Přes překážky ke hvězdám. Každého asi napadne něco jiného, když uslyší tento světoznámý citát. Někdo si s úlevou oddychne a vybaví si všechny problémy, kterými se musel prokousat, aby se dostal tam, kde je. Někomu se přitíží, protože ho ještě něco složitějšího čeká, a někdo jiný zatím proplouvá životem bez problémů. Nebo ne? Každý máme něco, za co musíme, nebo v lepším případě chceme bojovat. U někoho jsou to známky, ať už z osobního pocitu zadostiučinění, kvůli rodičům, nebo z jakéhokoli jiného důvodu. U dalšího sport, hudební nástroj, divadlo, přátelství, láska, rodina, kariéra... Jak toho ale dosáhneme? Co je nejdůležitější?

Řekla bych, že přístup, protože když začnete něco s tím, že se vám to stejně nepovede, nebo že je to zbytečné či beznadějně, nikdy to nedokončíte šťastně. „Význam věcí neleží ve věcech samotných, ale v našem přístupu k nim.“ (řekl Antoine de Saint-Exupéry). A jaký by tedy měl být náš přístup? Měli bychom být sebevědomí, optimističtí, uctiví, otevření poznání a hlavně upřímní. Když sami sobě budeme lhát, nikdy nic nedokážeme a budeme se utápět ve vlastním neúspěchu. Buďme k sobě upřímní. Přiznejme si chybu a nechme si pomoci od zkušenějších. Pomoc? Mnozí lidé jsou příliš hrdí na to, aby si nechali pomoci a přiznali tak svoji prohru nebo selhání, a tím se stává žádost o pomoc projevem síly. Co myslíte, že je ještě důležitý krok k úspěchu? Lenost. Tedy její překonávání. S tím vám bohužel neporadím, jen možná malinko – odhodlanost. To je vše. Každý musí sám přijít na to, jak obelstít tuhle bestii a jít si tvrdě za svým. Nemáte cíl? To nevádí, časem se objeví něco, pro co budete chtít pracovat. Čímž se dostávám k další důležité ingredienci pro výrobu hvězd. Vůle. Vůle je zvláštní schopnost, která vám pomůže dosáhnout vašich snů. Bez silné vůle to nejde. Když selžete, tak se teprve ukáže, kdo na to má, kdo je odhodlán obětovat svůj čas a energii, a tím se liší úspěšní lidé od těch ostatních. Lidé, kteří se dokážou zvednout ze dna a vypracovat se až na vrchol. Jsou vytrvalí, což je schopnost, které si na lidech moc cením.

Mám pocit, že jsem řekla všechno, co jsem chtěla, a tím se vracím zpátky na začátek. Přes překážky ke hvězdám. Mně tento citát evokuje sen. Sen, který mám a snažím se ho dosáhnout, i když zatím nevím jak. I když ve mě někdo nevěří, já sobě ano a myslím jen na to, že pokud to zvládnou, budu mít své vysněné hvězdy. Ať už to pro vás znamená cokoli, věřte. Věřte v sebe a ve své nejbližší, kteří vás určitě ve všem podpoří. Prostě buďte v procesu šťastní a bavte se. Nemá smysl se celý život dřít, protože pak se zakyselíte jako svaly při namáhavé práci a to není příjemný pocit. Užijte si a jděte za tím, po čem touží vaše drahé srdce. Nezapomínejte, že i cesta je cíl. Carpe diem!

Asgardie

Kristýna Kokrdová

Už vás omrzelo žít na Zemi? Rozčiluje vás váš soused natolik, že byste byli ochotni se okamžitě někam na míle daleko přestěhovat, ale ani bydlení u protinožců by nebylo dostatečně vzdálené? Láká vás objevování nových národů a vesmíru? Pokud ano, tak jste skvělým kandidátem pro to, stát se jedním z členů národa Asgard'anů!

Kdo to jsou Asgard'ané a Asgardie?

Asgardie je první vesmírné království na světě, jehož obyvatelé jsou právě výše zmínění Asgard'ané. Ano, teď si možná říkáte, že všichni členové musí být nadšenými fanoušky Star Wars, Star Treku nebo Červeného Trpaslíka. Že nemají žádný sociální kontakt s okolím a jediné, co dělají, je sezení doma a hraní her či sledování seriálů. Opak je ale pravdou. Mezi příslušníky vesmírného národa patří například vědci, obchodníci nebo třeba politici. V současnosti tento národ čítá přes 200 tisíc členů.

Proč zrovna „Asgardie“?

Samotný název Asgardia pochází z výrazu „Ásgard“, což je říše bohů ze severské mytologie. Kdo stojí za založením vesmírného království? Zakladatelem a současně i prezidentem národa je ruský vědec, politik (a milionář) Igor Ašurbejli. Dle asgardské ústavy mu náleží označení Hlava národa.

Stát vznikl v roce 2016 a hlásí se k němu dokonce i Češi, v tuto chvíli je jich okolo tří set. Nejvíce kosmických lidí však pochází z USA, a to v počtu 27 tisíc. Oblíbený je tento projekt i v Turecku, přičemž občanů Asgardie je zde přes 24 tisíc. Dnes již mají vlastní ústavu, vlajku, a dokonce i hymnu.

Jak se stát Asgard'anem?

Zaujala vás nabídka stát se členem/občanem vesmírného národa? Stačí vyhledat stránku Asgardie, vyplnit online formulář a následně se k nim přihlásit. Jak prosté, že?

Jaké jsou hlavní myšlenky a cíle celého projektu?

Hlavním mottem Asgardie je využívání vesmíru pouze pro mírové a vědecké účely. Hlava národa chce také prosadit, aby byl vesmírný národ uznán OSN jako jeden z členů organizace. V následujících letech plánuje vybudovat stát, který bude mít přes 150 milionů obyvatel, a hodlá také kolonizovat vesmír. Jak na oběžné dráze, tak na Měsíci. Přece jen, proč si klást malé cíle, když si rovnou mohu přát nový stomilionový stát?

Co ale musím podotknout, je že za pouhých 20 měsíců získal Igor přes 200 tisíc příznivců. To je koneckonců nemalé číslo. A co my víme? Jestli to takhle půjde dál, tak možná za pár let opravdu nebudeme muset řešit globální oteplování nebo nemoci, jednoduše se přidáme k osidlování vesmíru společně s Igorem Ašurbejlim a všichni budeme spokojeně žít v Asgardii. No řekněte, není to krásná idea?

Příběh Vincentovy hvězdné noci

Julie Šišková

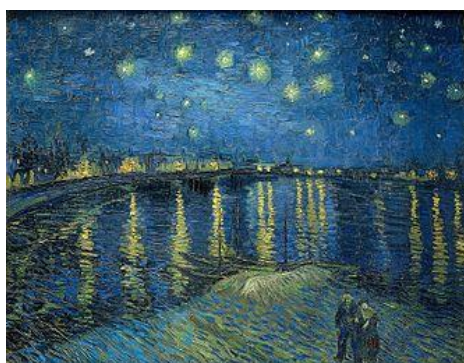
S nizozemským postimpresionistou Vincentem van Goghem si kromě slunečnic a uříznutého ucha neodmyslitelně spojujeme také světoznámou olejomalbu nesoucí název Hvězdná noc (De sterrennacht), jež byla zhotovena roku 1889. Obraz se stal jedním z nejzásadnějších děl západní kultury. Proces vedoucí k dosažení finální podoby však nebyl snadný. Sám autor byl dokonce přesvědčen, že se jedná o jedno z jeho slabších děl. V tomto domnění nicméně nežil dlouho, necelý rok po dokončení obrazu totiž sedmatřicetiletý Vincent Van Gogh páchá sebevraždu. Co předcházelo těmto okolnostem a vedlo k vytvoření dramatické noční oblohy s mihotavými hvězdami a pokrouceným cypřišem?

Pobyt v sanatoriu

Pro odpověď na tuto otázku se na okamžik vraťme do roku 1889, konkrétněji do sanatoria v jihofrancouzském městě Saint-Rémy-de-Provence, kde se nechal van Gogh dobrovolně hospitalizovat. Jedním z důvodů pro vyhledání pomoci byl, mimo jiné, výše zmiňovaný incident, při kterém si uřízl vlastní ucho. V době malířova pobytu nebylo sanatorium ani z poloviny naplněno, což mu umožnilo zabrat si kromě podkrovního pokoje také celé přízemí, z něhož si později zřídil malířský ateliér. Po většinu času stráveného v ozdravovně byl van Gogh z hlediska tvorby velmi produktivní. Právě zde se zrodila mnohá z jeho nejznámějších děl (např. Irisis či modrý autoportrét...). Práci považoval za jediný lék na stále gradující duševní neduhy a notorický pocit samoty.

Obraz v kontextu van Goghova díla

Hvězdná noc volně navazuje na obraz z roku 1888, známý jako Hvězdná noc nad Rhônou, který byl stvořen přímo v přírodě, jak bylo typické pro impresionisty. Van Gogh jej namaloval v noci pod plynovou lampou.

Hvězdná noc nad Rhônou, 1888, olej na plátně

Hvězdná noc oproti tomu vznikla za denního světla v prostorách sanatoria. Ve své ložnici, z níž pochází výhled zachycený na obraze, měl zakázáno používat barvy. Dílo tak muselo být zhotoveno v přízemním ateliéru, kde ona živá předloha nebyla dostupná. Časté tvrzení, že Vincent van Gogh namaloval Hvězdnou noc pouze po paměti, však není úplně pravdou. Scenérii zachycenou na obraze, tedy výhled z okna jeho ložnice směřující na východ, malíř předtím naskicoval nejméně dvacetkrát. Zákaz používat barvy, a vůbec malovat v pokoji, částečně obešel skicováním pomocí inkoustu nebo uhlu.

Proces vzniku obrazu

Sjednocujícím prvkem všech těchto nákresů je diagonální čára, která znázorňuje pomalu klesající kopce. „*Skrze zamřížované okno vidím uzavřený čtverec pšenice, nad nímž každé ráno sleduji vycházet slunce v celé jeho kráse,*“ napsal van Gogh svému bratrově Theovi v květnu 1889. Pohled na krajinu za mřížemi zobrazoval ze všech možných úhlů, v různých časových úsecích i povětrnostních podmínkách. Zachycoval západy a východy slunce, měsíční fáze, dny sychravé, slunečné, větrné a na jedné ze skic nechybí ani déšť. „*Toto ráno jsem pohlédl na krajinu ze svého okna velmi brzy před východem slunce a na obloze nebylo nic jiného než jedna obrovská hvězda,*“ napsal bratrově začátkem června. Vědci zjistili, že na přelomu jara a léta 1889 byla za úsvitu v Provance jasně viditelná Venuše. Nejjasnější hvězdou obrazu je tak dost možná planeta.

Autorova nespokojenost s Hvězdnou nocí

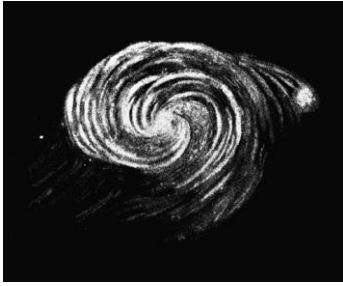
V dopise malíři Émilu Bernardovi označuje van Gogh Hvězdnou noc za jemu nic neříkající selhání. Hádával se totiž s Bernardem a Paulem Gauguinem o tom, zda by měl malíř přímo vycházet z přírody, jak van Gogh preferoval, nebo se oddávat abstrakci, což bylo jednoznačně parketou Gauguina. Van Gogh se jednou nebo dvakrát nechal Gauguinem zlákat do oné abstrakce, ale v dopise Bernardovi tuto zkušenost nazývá deziluzí, klamem. Zmiňuje však ještě, že se přeci jen nechal znovu svést na scestí a využil abstrakce při malbě hvězd, které jsou teď příliš velké, a tato metoda mu tak přinesla opět jen další neúspěch.

Spekulace nad některými z motivů (vesnice, cypřiše)

Odkud pochází schéma vesnice na obraze, není jasné. Van Goghův výhled ze sanatorního pokoje ji totiž nezahrnoval. Jedni vesnici připodobňují k náčrtu vytvořenému též v Saint-Rémy-de-Provance, druzí v ní spatřují návaznost na malířovo rodné Nizozemsko. Předmětem otevřené diskuse je také použitý motiv cypřiše, který je a byl v Evropě spojován se smrtí. V roce 1888 se Bernardovi v dopise zmiňuje o „pohřebních cypřiších“. Ze sanatoria píše bratrově, že cypřiše vždy okupovaly jeho myšlenky, skoro jako slunečnice. Velmi jej udivovalo, že je ještě nikdo nezobrazil tak, jako je vidí on. Nikdo nezachytil, co v nich van Gogh spatřoval.

Větrné víry – záměr, či vliv onemocnění?

Větrné víry jsou pravděpodobně také prvkem fantazie. Existují mnohé studie připodobňující víry ke galaxiím. Například britský spisovatel Simon Singh ve své knize Velký třesk uvedl, že „*Hvězdná noc vykazuje pozoruhodné podobnosti ke skice Whirlpool Galaxy (Vířící galaxie), načrtnuté britským hvězdářem lordem Williamem Parsonsem, jenž postavil několik dalekohledů a který svou skicu vytvořil čtyřicet čtyři let před van Goghem.*“

Náčrt Whirlpool Galaxy, hrabě z Rosse, 1845, 44 let před Vincentovou Hvězdnou nocí

Další teorie spatřuje souvislost mezi víry na obloze a malířovým neléčeným onemocněním, které bylo později diagnostikováno jako epilepsie temporálního laloku. Nejedná se o standardní epilepsii způsobující záchvaty chvění, kdy se hroubí převážně tělo, ale epilepsii mentální. V tomto případě se tedy hypoteticky mohlo jednat o kolaps myšlení, vnímání, rozumu a emocí. Příznaky záchvatu připomínaly ohňostroje elektrických impulsů. Van Gogh zažil své druhé zhroucení právě v červnu 1889, tedy v období vzniku Hvězdné noci.

Současnost

Přestože dílo možná neoslovovalo samotného Vincenta, po celý čas v něm napříč všemi generacemi nacházejí lidé zalíbení dodnes. Takže pokud zaujalo i vás, je již od roku 1941 součástí stálé kolekce newyorského Muzea moderního umění, konkrétně je pak zahrnuto do odkazu Lillie P. Blissové.

Čapkovic poetická chvílka

L & T – bratři Čapkové

Stejně jako Národní listy měly svého Karla, my máme svého Tomáše s Lukášem. A tito slavní, mezi znalci uznávaní (tedy aspoň mezi námi uznávaní) bardí a básníci se uvolili k tomu, že napíšou na téma Přes překážky ke hvězdám několik řádků. Jejich umění je revoluční, cimrmanovské, osvícenské a zcela jistě nenechá jediné oko suché. Udělejte si proto pohodlí, posad'te se a nechte se ukolébat těmito okřídlenými slovy letícími přímo z básníkovy duše.

Přes překážky ke hvězdám

Vesmír, to je záhada,

pro astronomy návnada.

Jsou tam krásná souhvězdí.

Proč tam nikdo nejezdí?

Cesta je tam dlouhá

mnoho světelných let.

Jak po poznání touha.

Chci tam doletět.

Postavím si raketu

od společnosti NASA.

Jídlo si tam nametu,

hlavně hodně masa.

Raketa už vzlétá.

Mává na mě lid,

hlavně moje teta.

Potřebuji klid.

Maso mi již došlo.

Zbyly už jen těstoviny

a i robi prošlo.

Potřebuju bílkoviny!!!

Černou díru spatřil jsem,

bránu do jiných světů.

Už nikdy neokusím více

Milanovu bagetu.

Vysvětlivky (pro nezasvěcené):

Milanova bageta – nejoblíbenější jídlo studentovo

Robi – opak Milanovy bagety

Milan – školník, facility manager, nejoblíbenější člověk na Gymstru (a vůbec široko daleko)

Hvězdné plesy

Oksana Dorosh

Plesová sezóna byla úspěšně zahájena a nyní se zdárně blíží ke svému konci. Věřím, že každý z nás byl alespoň jednou na nějakém plese, ať už maturitním, nebo hasičském. Já mám tento čas velmi ráda. Ta atmosféra, která se pojí s plesy, je jedinečná. To, jak se všichni nechávají unést kouzlem večera. Jak všude vlají tylové sukně v rytmu hudby a pánové nabízejí svoji paži, aby se do ní mohla jejich dívka zavěsit. Je to, jako bychom na chvíli zapomněli na moderní dobu, v níž jsou ženy emancipované, kdy si k pozvání na schůzku stačí navzájem olajkovat fotky. Staňme se tedy pro tento večer opět křehkými dívkami, které čekají na pozvání k tanci.

U nás se můžete kromě klasických maturitních plesů zúčastnit reprezentačního plesu města Strakonice a nebo plesu ČZ, který je velmi oblíbený. Pokud byste chtěli za tancem vycestovat trochu dál a možná i potkat nějakou významnou osobnost, pak se můžete zúčastnit plesu s názvem CZECH TOP 100, kde se každoročně setkávají zástupci významných firem v prostorech Žofínského paláce.

Další významnou událostí tohoto typu je Český ples. Už z názvu poznáte, že se jedná o reprezentaci celé republiky, a tak jak do honosnosti, tak i do společnosti, která se jej každý rok zúčastňuje, nemá obdoby.

Snad jen tradiční Prezidentský ples by mohl ten Český předčít. Avšak na ples pana prezidenta se obyčejný smrtelník nedostane. Pokud budete mít štěstí a opravdu ho navštívíte, dostane se vám pokrmů té nejluxusnější třídy a whisky, která dlouho čekala na svoje otevření. Zkrátka ples ve velkém stylu.

A pokud bych chtěla zmínit pár významných zahraničních plesů, určitě bych řekla Met Gala. Je to nejsledovanější módní událost světa, jež se koná každý rok první květnové pondělí v prostorách Metropolitního muzea v New Yorku. Účastní se nejen módní ikony, ale v podstatě každý, kdo ve světě showbiznysu něco znamená. Není to jen klasický ples, je to svým způsobem soutěž o to, kdo oblékne nejextravagantnější, nejšílenější a nejdražší outfit. Po skončení plesu se módní policie dá do hodnocení a věřte mi, že nic jako čestný poražený neexistuje.

A mezi významné evropské plesy se řadí ples ve Vídeňské státní opeře, jenž má dlouhou tradici. Každý rok se ho zúčastní okolo sedmi tisíc návštěvníků, neboť tento ples je otevřen i veřejnosti. Jak už to ale na událostech podobného typu bývá, je přísně daný dress code a program, který se musí dodržet do puntíku.

Doufám, že jsem vám nabídla nějaké zajímavé alternativy pátečních večerů a že si tento ples rádně užijete!

Rozhovor s RNDr. Vojtěchem Žílou

Veronika Bendová & Kristýna Kokrdová

Ačkoliv se tento významný člen našeho prestižního ústavu nakonec od hvězd odklonil a svůj pohled upřel výhradně na rostliny, rozhodně si jeho počínání v oboru astronomie a astrofyziky zaslouží zvláštní pozornost. Právě proto jsme se na něj obrátili s několika dotazy, na jejichž základech vznikl tento rozhovor. Ano, správně. Výše zmiňovaný není nikdo jiný než RNDr. Vojtěch Žíla, inteligentní a sympatický pedagog se smyslem pro humor, který již pravidelně každým rokem přispívá do perliček a jehož notýsek na zapisování plusů a mínusů nejednomu studentovi nahnal strach.

V roce 1975 jste vystudoval MKK UK obor astronomie a o pět let později jste složil rigorózní zkoušku z astrofyziky. Co Vás tehdy přimělo k zájmu o vesmír? Věnujete se mu i nadále?

Už jako student střední školy jsem se naučil poznávat souhvězdí noční oblohy, stal se členem, později vedoucím astronomického kroužku při lidové hvězdárně v Českých Budějovicích. Já jsem ve vašich letech nechodil tolik do hospody, ale i když mně zdaleka nebylo 18, dostal jsem klíče od hvězdárny, začal pracovat s dalekohledem a zájemcům jsem ukazoval hvězdnou oblohu. Po určitou dobu jsem byl do astronomie úplný blázen a téměř každý večer byl na hvězdárně. Až studium na vysoké škole mě velice rychle přesvědčilo, že astronomie není jen hezké koukání na oblohu, ale velice těžký obor. Při postupném zpracovávání dvou diplomových a jedné rigorózní práce jsem zjistil, že astrofyzika se nedá pořádně dělat bez možnosti přístupu k nejmodernější technice, k družicím nebo radiovým teleskopům. Jen jeden takový příklad. Při první diplomové práci jsem potřeboval proměřit několik hvězd v Plejádách. Po dobu asi čtrnácti dnů jsem každý večer chodil z Krumlova na Kleť, až ten poslední den vyšlo počasí a já s Dr. Mrkosem celou noc měřil. Celý šťastný jsem jel domů, abych měření zpracoval. Později jsem se dozvěděl, že Američané vypustili družici, která udělala 30 000 měření za hodinu, a to bez atmosféry. To mi přijde líto. Při psaní rigorózní práce jsem zase týdny, někdy i měsíce čekal na měření, které dělal jeden Jugoslávec na vysokohorské hvězdárně v Chile. Ten si snad sem tam odletěl na karneval do Ria, místo aby měřil. Tím jsem po dokončení práce a zkouškách skončil. Nedalo se dál pokračovat.

Napadlo Vás někdy při pozorování noční oblohy, že byste si přál se do vesmíru podívat sám? Lákalo by Vás to?

Sám určitě ne. Já mám rád přírodu a lidi kolem sebe. Ve vesmíru je pro obrovské vzdálenosti mezi planetami prázdko. A to by byla nuda. Ale pokud bych si mohl vybrat hodnou kosmonautku, nemusela by mít ani moc vědeckých titulů, tak proč ne.

Myslíte si, že naše země sehrává na poli astronomie důležitou roli?

V současné době nevím, nesleduji to. Ale v minulosti a snad i nyní zaujímáme přední příčku v objevech nových komet a planetek.

Máte oblíbené souhvězdí? Pokud ano, čím Vás zaujalo?

Všechna souhvězdí jsou krásná, některá jsou ale krásnější. Kdo by se rád v zimě nepodíval na souhvězdí Orionu, v létě pak na souhvězdí Labutě, Lva nebo maličkého Delfína? Kdo by neznal otevřenou hvězdokupu Kuřátka atd. Od reprezentačního plesu je mým nejoblíbenějším souhvězdím souhvězdí GYMSTR. Tam znám každou hvězdičku. Jsou nejkrásnější.

Co Vám studium vesmíru dalo?

Velké rozšíření znalostí v daném oboru, které jsem ale nijak moc nevyužil. Snad jen na fyzikálním semináři, pokud jsem jej učil, jsem rád zařadil nad rámec osnov trochu té astronomie.

A co vzalo?

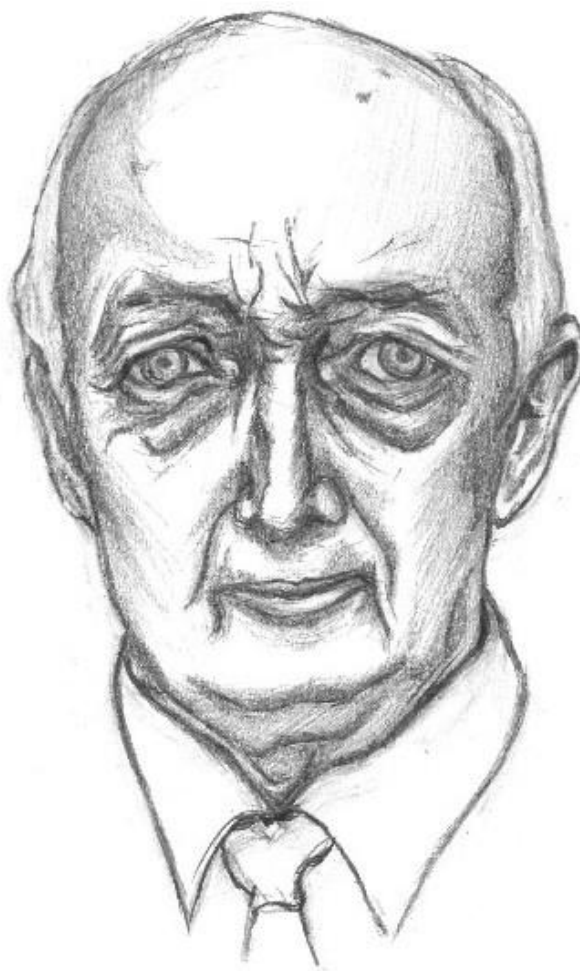
Vzalo mi to čas, mnoho času, které jsem mohl využít jinak, a to nejen v botanice.

Díky své lásce k botanice jste procestoval svět. V jaké zemi se Vám nejvíce líbilo? Čím Vás zaujala?

Z evropských zemí je pro mne nejkrásnější příroda Norska. Byl jsem tam mnohokrát s cestovkou i autem. Pokud autem, tak sám, protože kdo by s takovým bláznem jel. Ale když se procházíte tundrou a vidíte to množství nádherných rostlin v nízkém trávníku v okolí mnoha a mnoha rašelinných jezírek, tak se vám tají dech. Z mimoevropských zemí pak Aljaška. Pokud ji jednou navštívíte, musíte se tam ještě jednou vrátit. Tak uvidíme. Dum spiro spero (dokud dýchám, doufám).

Máte nějakou oblíbenou osobnost (z jakéhokoliv oboru), jež Vás něčím inspirovala?

V oboru astronomie je u mě na 1. místě Jiří Grygar. Poprvé jsem se s ním setkal v roce 1961 v Tatranské Lomnici na konferenci Československé astronomické společnosti. Byl jsem na několika jeho seminářích, sledoval jeho pořady v televizi a obdivoval, jak on ty své obrovské

znalosti z astronomie a astrofyziky dovede využít k popularizaci a vysvětlení mnohých dějů ve vesmíru laikům a hlavně mládeži. V tom je výjimečný. V botanice si vážím svého přátelství s největším znalcem evropských ostružiníků, jímž je vysokoškolský prof. H. E. Webrem z německého města Bramsche.

Jaký máte názor na astrologii a určování budoucnosti podle ní?

Astrologie není věda. V historii ale známe příklady, že někteří astrologové byli vynikající astronomové, ale to by je v některých případech neuživilo. Jinak to ale neodsuzují. Rád si přečtu horoskop (narodil jsem se v Blížencích) na příští týden nebo měsíc a usmívám se při tom.

Křížovka

Marie Radová & Tereza Kučerová

__ _ H – příjmení nizozemského umělce, který daroval své ucho služebné v nevěstinci

__ V __ _ _ _ – restaurace v seriálu Most!, také velmi jasná hvězda na obloze

_ E _ _ _ _ _ – meteorický roj spojený s mateřskou kometou Tempel-Tuttle, většina názvu tvoří křestní jméno známého sovětského politika Brežněva

__ _ _ _ _ Z __ _ _ – spojení velmi populárního školního předmětu a astronomie

__ _ D __ _ _ – římský císař, milovník astronomie, umění a žen, jako první na našem území projevil zájem o starožitnictví

__ _ _ _ N __ _ _ _ – hovorový název pro Nizozemsko

__ _ _ _ _ A __ _ _ – technika malby, při níž se používají olejové barvy

__ _ _ _ _ N – květina, která se nejvíce pěstuje v Nizozemsku

__ _ _ _ O – bývalá devátá planeta Sluneční soustavy

_ C __ _ – doplň: Jsem jedno...

Řešení: ucho, Gogh, tulipán, Pluto, astrofyzika, olejomalba, Leonidy, Severka, Rudolf

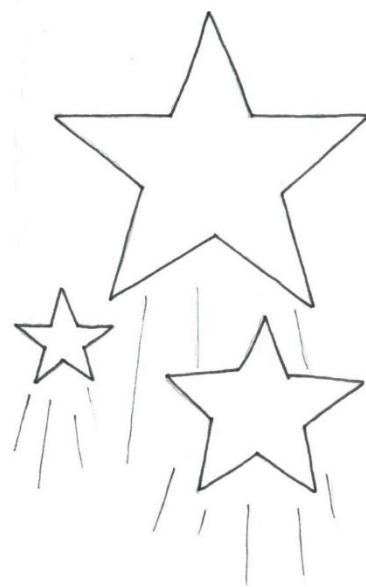

Přes překážky ke hvězdám a jiné

v ilustracích

Barbora Bačová, Barbora Kůtová
& Libor Staněk

„Přes překážky ke
hvězdám.“

„Nedělej z komára velblouda.“

„Ranní ptáče dál doskáče.“

„Abys poznal svoji ženu, podívej se na svoji tchýni.“

magazin_grafoman

Magazín Grafoman

Magazín Grafoman

Plesové vydání

Gymnázium Strakonice 2020

Redakce:

Veronika Bendová, Tomáš Čapek, Klára Divišová, Kristýna Kokrdová, Karolína Krejčová, Kristýna Krejčová, Tereza Kučerová, Marie Radová, Klára Šebestová, Julie Šišková, Zuzana Vodáková

Barbora Kůtová – šéfredaktorka

Ilustrace:

Barbora Bačová, Barbora Kůtová, Tereza Rodová, Libor Staněk

Spolupráce:

Lukáš Čapek, Oksana Dorosh, Gymstrmimz, Klára Koudelková

Sazba:

Barbora Kůtová

Cena jednoho výtisku je 50 Kč.

www.m-grafoman.cz